

Po već ustaljenom kalendaru osmišljenom od strane našeg poznatog gitariste, ovom prilikom u ulozi profesora, Petra Jelića, 28. juna 2012. godine održan je četvrti po redu koncert novosadske „oaze“ popularne, rock, jazz muzike - „Kulturnog skloništa“.

Sa gradskom televizijom, „Kanalom 9“ Petar Jelić saraduje po drugi put, i od četiri javna koncerta dva su realizovana u prostoru studija ove televizije. Petar naglašava da je njihova saradnja ne svodi samo na koncertnu saradnju, i da je „Kanal 9“ jedna televizija koja ima sluha za muziku, i za mlade muzičare, kao i za aktuelna dešavanja u gradu.

I dok su na prvom koncertu profesori dosta vremena provodili na bini, a učenici se smenjivali, na potonjim koncertima učenici su svirali jedni sa drugima, kako bi ostvarili međusobni kontakt i prepoznali se kao saradnici, kolege, ljudi koji će, jednoga dana formirati svoje bendove i na kraju krajeva, taj njihov nastup pokazao pravu meru njihovog znanja, napredovanja i talenta.

Petar Jelić i Aleksandar Šuković - gitara, Vladimir Samardžić - bas gitara, Ceca Palada – pevanje, Bane Tomić – klavijature i pevanje, Igor Malešević - bubnjevi i DJ-evi Vladimir Ačić i Pele Drezgić, ovoga puta podržavali su svoje učenike sa tribina i uživali u happeningu izvođačkih bravura i dobrog zvuka mladih nada naše muzičke scene.

O ovakvoj praksi nastupanja na realnoj sceni učenika „Kulturnog skloništa“ Petar Jelić kaže:

-Praktikujemo da napravimo dva koncerta škole godišnje, jedan pred Novu godinu i drugi koji se obično desi krajem juna, kojim zaokružujemo jedan nastavni ciklus.

Ovaj koncert se razlikovao po tome što su obaveze, nas profesora koji radimo u školi, diktirale tajming i koncert smo spremili u najkraćem mogućem roku. Moram da priznam da nismo imali ni jednu zajedničku međusobnu probu dece do pred sam dan koncerta, što do sada nismo praktikovali. Na kraju je sve prošlo sjajno, što znači da smo se svi po malo uhodali i da smo i mi i učenici malo „ozbiljniji“ i „profesionalniji“. Ono što mene raduje je da mnogo lakše, brže i sa manje treme i problema prevazilazimo neke prepreke. Kada govorim o problemima i preprekama, pre svega mislim na to da je najveći problem da neko uopšte dođe do nivoa da može da izađe i svira pred publikom. Jer, izaći pred ljude, pod rasvetom i sa jakim ozvučenjem, gde je svaki pokret koji se napravi ozvučen, je nešto što u svakom čoveku izaziva ogromnu tremu. Odluka da učenici žele da izađu na jedan ovakav koncert, samo prevazilaženje treme dok se prave tonske probe i na kraju izlazak, gde više nema nazad, je nešto što je najbitnije u svemu ovome. Svako od nas može da nauči gomilu stvari, ali, onoga trenutka kada treba da primenjujemo te stvari javljaju se problemi, i ovi nastupi učenika su neka vrsta njihovog „vatrenog krštenja“, koja nudi odgovor na pitanje „da li sam za to ili nisam?“

-Na koncertima škole jako je bitno podvući da ne sviraju samo najbolji učenici. Kriterijumi su različiti, a selekcija je donekle i stvar dogovora. Na kraju svako na svoj način zasluži da se pojavi na koncertu, neko time što mu je kao početniku potreban jedan „vetar u leđa“ da bi mu pokazao koliko je toga dobrog uradio za kratko vreme. Neko time što je već dugo vremena uporan i temeljan, pa to treba da se nagradi... Uvek postoji neki dobar razlog zašto neko dobija priliku da svira na koncertu. Naravno, neki učenici se iz koncerta u koncert ponavljaju, zato što se vidi da bi to moglo da bude njihovo zanimanje i potreban im je kontinuitet javnih nastupa. Ima učenika koji na jednom koncertu sviraju, a na drugom ne, zato što se jednostavno tako desi, zbog njihovih obaveza, nekad neko nije tu, ima upisni rok, a neko nekada prosto nije spreman. Desilo se i to da neki učenici kažu da se ne osećaju dovoljno spremnim da sviraju na koncertu, ali to može da se desi samo jednom. Ja ne dozvoljavam da se to pretvori u praksu.

-Koncerti su za naše učenike kao kada sportisti treniraju neki sport i u jednom momentu dobiju priliku da zaigraju. Mi smo tu da izbalansiramo njihove emocije, ushićenja i ogromne doze adrenalina. Jako bitno da možemo da im omogućimo da se oni što češće penju na binu i da što više sviraju na bini, jer najbitnija stvar je naučiti prevazilaziti probleme koji mogu da se dese u trenucima kada sviraš. Iz iskustva znam da se problemi ne mogu predvideti. Na kraju, bilo da je neko zadovoljan svojim nastupom ili ne, učenici su uvek sretni što su svirali na koncertu, jer im je jasno šta treba sledeći put da poprave, a atmosfera nije takva da bi na bilo koji način neka grešila bila sankcionisana. Naglasak je na tome da je u našem poslu potpuno normalno grešiti ali da je bitno što pre to prevazići i nastaviti dalje.

-Saradnja sa „Kanalom 9“ se pokazala kao izuzetno dobra. Imao sam saradnju i sa „Studiom M“ i moram da priznam da se uslovi, koji su potrebni školi da bi se organizovao koncert, mogu dobiti na tim mestima, a to je da sve planirano ostvarimo - rekao je na kraju Petar Jelić i dodao

da je sledeći koncert zakazan za decembar.

[Više slika sa koncerta, možete videti o v d e.](#)